

ALGEMENE BEGRAAFPLAATS

Kijksleutel

Dit is een graf van een oud burgemeester van Alkmaar. Hij werd voor op een veld begraven, op de 1e klas. Daarachter lagen de mensen van de 2e en 3e klas. Nu wordt dat onderscheid natuurlijk niet meer gemaakt.

De treurwilg staat voor verdriet en rouw. De vlinder en de rups verbeelden het opstaan van de mens na de dood.

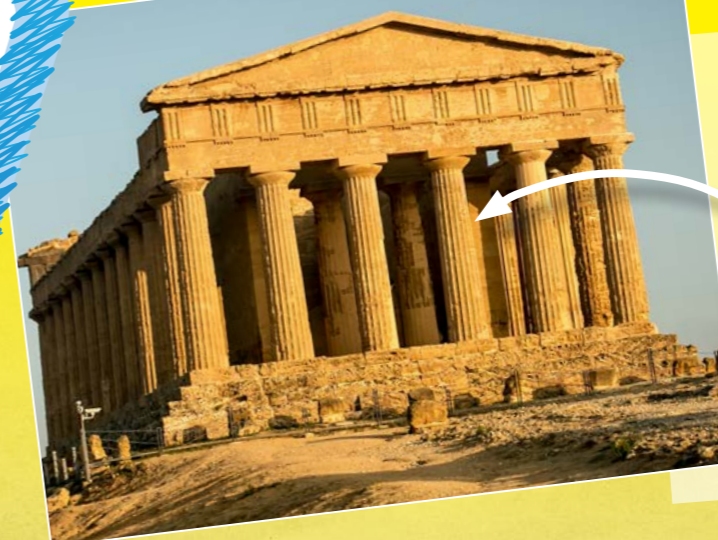
In het poortgebouw zijn twee ruimtes. In de rechter zijde zat oorspronkelijk de wachtkamer. Links was de lijkkamer. Daar werden de dode mensen één dag bewaard tot hun begrafenis. In de lijkkamer werd ook bevestigd of iemand echt overleden was. Vroeger was men als de dood voor het fenomeen 'schijndood' en het risico dat er iemand levend begraven werd.

De slang die zichzelf opeet, vormt een cirkel en staat voor het eeuwige leven.

De geknakte roos staat voor het plotseling afgebroken leven.

Spaanse griep
De grafzerken geven veel informatie over het leven in Alkmaar. Op dit familiegraf staan meerdere broers en zussen die in dezelfde periode en op zeer jonge leeftijd stierven. Zij werden allemaal getroffen door de Spaanse griep die in die jaren in Alkmaar heerste.

Het poortgebouw is opgetrokken in een neoclassicistische stijl. Deze stijl doet denken aan de bouwkunst van de oude Grieken, kijk maar naar de zuilen rondom de poort, net zoals bij een Griekse tempel.

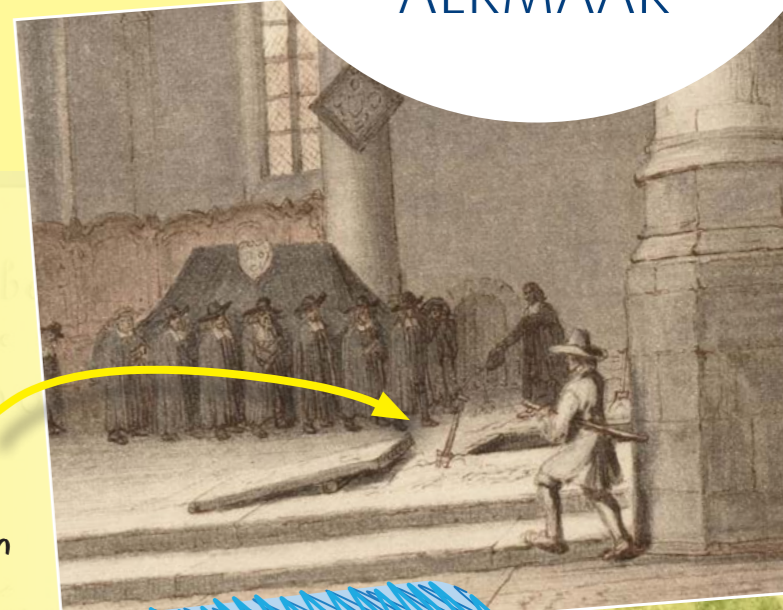
ALGEMENE BEGRAAFPLAATS

Kijksleutel

De eikenblaadjes in het hek staan symbool voor het eeuwige leven na de dood.

Tegenwoordig worden mensen buiten de stad begraven of ze worden gecremeerd. Vroeger bestond cremeren nog niet, dus iedereen werd begraven. Als je rijk was, kreeg je een graf in de kerk. Daarom zijn er in veel kerken zerkenvloeren; vloeren met grafstenen erin. Als je armer was, kreeg je een plekje buiten op het kerkhof. Midden in het centrum van de stad.

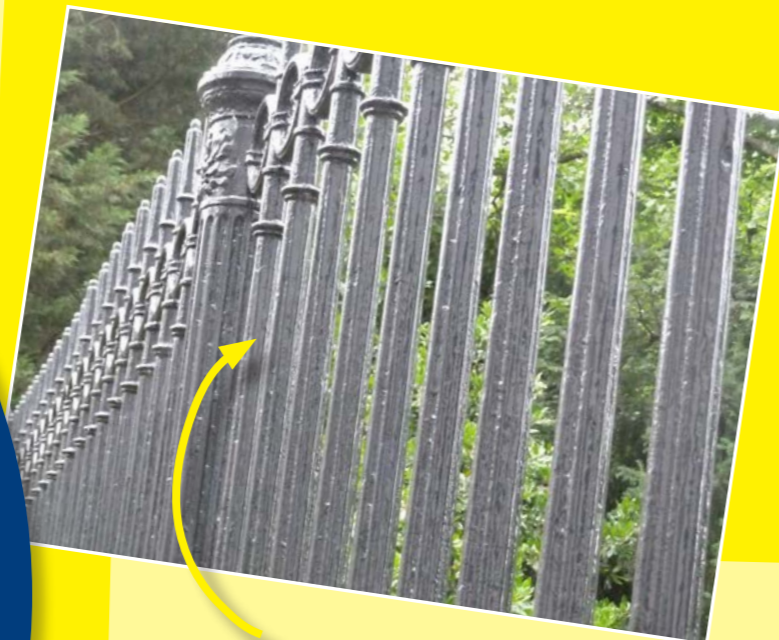
Al in de 17e eeuw werd geklaagd over de stankoverlast die het begraven in de steden en dorpen veroorzaakte, maar pas toen er meer onderzoek werd gedaan naar hygiëne werden er begraafplaatsen buiten de bewoonde gebieden aangelegd.

Voorbeeld van een parkontwerp in Engelse landschapsstijl

De algemene begraafplaats heeft veel weg van een park. We denken dat Jan David Zocher jr. het ontwerp gemaakt heeft. Hij ontwierp veel parken in de Engelse landschapsstijl, die je herkent aan de heuveltjes, de slingerende waterpartijen en slingerende lanen.

Het water was een belangrijk onderdeel van het oorspronkelijke parkontwerp. De grafvelden werden van elkaar gescheiden door water. Op het ene 'eilandje' werden de katholieken begraven, op het andere de protestanten. Uiteindelijk werd het water gedempt om meer ruimte voor graven te creëren.

Dit hek zit vol met symboliek. De spijlen stellen vuurtoortsen voor. Zij staan met hun vlam in de grond gestoken. De gedoofde vlam staat voor het beëindigde leven.

De gebonden pijlerbundel staat symbool voor de dood.

